

[Tove Lindbo Larsen]

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forhindre den diskriminering, der foregår over for handicappede, når disse ønsker at tegne forsikringer, f.eks. livsforsikringer og ulykkesforsikringer?«

Begrundelse

Gentagne gang har handicappede personer fået afslag fra forsikringsselskaberne, når de ønskede at tegne livsforsikring, og de har haft problemer i forhold til ulykkesforsikringer.

Den diskriminering og mangel på solidaritet burde ikke eksistere i et så veludviklet samfund som vort.

Trods talrige henvendelser fra de handicappedes organisationer er situationen uændret, hvorfor der er behov for et ministerinitiativ.

Svar (27/1 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Der er tidligere fremsat ønske om, at det pålægges forsikringsselskaberne at ændre vilkårene for tegning af forsikringer for handicappede.

Jeg kan henvise til min forgængers besvarelse af spørgsmål nr. S 465 den 5. februar 1986.

Jeg har i øvrigt tidligere givet udtryk for i min besvarelse af spørgsmål nr. 46 (Alm. del – bilag 126), at der ikke efter den gældende lovgivning om forsikringsvirksomhed er mulighed for at pålægge forsikringsselskaber en forpligtelse til at tegne forsikring for specielle grupper af den danske befolkning. Formålet med denne lov er nemlig at sikre, at et forsikringsselskab er i stand til at opfylde sine forpligtelser over for forsikringstagere, og at økonomisk usolide selskaber ikke får lov til at opstå eller til at fortsætte deres virksomhed til fare for de forsikredes interesser.

En løsning af de problemer, som de handicappede vil kunne have i relation til tegning af forsikring, bør ikke løses gennem en ændring af forsikringsvirksomhedsloven. Spørgsmålet hører rettelig sammen med lovgivningen om socialsikring

Spm. nr. S 531

Til *socialministeren* (20/1 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Mener ministeren, at varmhjælpen er tilstrækkelig til i denne vinter at dække pensionisternes øgede udgifter, der skyldes dels de høje kuldegrader og dels energiafgiften?«

Begrundelse

Spørgeren mener ikke, at det kan være rimeligt, at pensionister om vinteren skal fryse og eventuelt blive syge på grund af manglende varme i deres lejligheder eller huse, hvis det skyldes manglende muligheder for at få økonomisk hjælp til indkøb af olie og lignende.

Svar (30/1 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Hjælp til dækning af pensionisters udgifter til opvarmning ydes som personligt tillæg efter pensionslovens § 17, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan varmhjælp ydes til pensionister, hvis økonomiske forhold er ganske særlig vanskelige på grund af høje varmeudgifter.

I Sikringsstyrelsens vejledning om social pension er der i punkt 194 givet vejledende retningslinjer om varmhjælp.

Det fremgår heraf, at hjælpen – når bestemmelserne om indtægt og formue er opfyldt – kan ydes til enlige pensionister med et beløb svarende til den del af varmeudgiften, der overstiger en egenbetaling på 7 pct. af pensionens grundbeløb den nærmest forudgående 1. oktober. For samgifte pensionister udgør egenbetalingen 1½ gange beløbet for enlige.

Retningslinjerne medfører, at varmhjælpen, når udgiften overstiger egenbetalingen, også ydes med det beløb, som varmeudgiften eventuelt stiger med.

Reglerne om varmhjælp – og de hertil knyttede retningslinjer – giver således mulighed for at yde den nødvendige hjælp til stigende varmeudgifter, uanset om stigningen skyldes høje kuldegrader eller energiafgifter.

Da kommunerne imidlertid ikke har pligt til at anvende de vejledende retningslinjer, kan praksis for varmhjælp være forskellig kommunerne imellem – inden for de rammer, som lovtæksten afstikker. Med henblik på at opnå en mere ensartet praksis på området har jeg i oktober 1986 udsendt en skrivel-